

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

25. Dies Februarii. Multis laboribus agitur, ut langiori tempore laboremus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Februar.

Tessera.

149

tilitas quàm Dei voluntas. Longè cumulatiùs est Dei beneficium, multos potiri cælo, quàm paucos. Cur igitur jam remissius ferveas Deo, cum plus illi debeas? Imò si inhies tuo lucro, & non gloriæ Dei, non deberes negligentior esse, quia jam nulla obsequia erunt irrita: & quo es melior, in cælis merces tibi erit copiosior. Non esset hoc, si non nisi unicus fuisset salvandus: tunc enim ingentium laborum nullus fuisset fructus, nec majus præmium pro majoribus obsequiis: quæ tunc magis periclitarentur incerta & cassa, etiamsi magna essent, si non forent omniuna maxima: imò etsi sanctitate excederes ferè omnes, si unum solum non excederes, perindè esset ac nihil. Nunc securiora, & fructuosiora sunt merita: nunc nulla opera nostra peribunt: nunc omnis labor excipiet remunerationem, juxtà intentionem. Quid si certum esset, nullum hominem damnandum, sed omnes salvandos, non idcirco oporteret te desidem esse in virtutum exercitio; negligentem in Dei obsequio: potiùs conandum foret, accumulare plura merita, ut posses frui majori gloriâ. Ubi tot te acunt ad laborandum aculei, cave feriari, fuge otari. Tantum quod tibi commissum est negotium, nec ad momentum admittit otium. Hoc ut vites, cum otio expende illud metrum.

Otia quisquis amat, ve, ve mihi, postea clamat.

25. DIES FEBRUARII.

Multis laboribus agitur, ut longiori tempore laboremus. *S. August. epist. 45.*

K 3

I. La-

Cavenda
socordia.

I. **L**aboras ut magis labores, de
pro Deo, vel fugis laborare,
negligenter laboras; Eo labo
rabis diutiùs, quò remissiùs. Qui in Dei obsequi
torpet, & salutis negotio languet, in grandi est pe
riculo ne pereat, hoc est, æternum laboret. Te
pidus enim non se autumat malum, & hinc se
stimat securum; & ideò nulla ipsi de profectu
virtute est cura. Et hæc maxima est incuria, & for
midanda securitas. Vin' terribile aliquid dicam
ad quod tinniant ambæ tibi aures? Tepidus effulsit
Dei Misericordiam, & profusam liberalitatem con
pescit; & ne aperiat manum, quæ replet omne an
mal benedictione, quasi constringit, ne benedicat.
hinc Deus qui in summè malos, est non rarò summè
bonus & cumulatè liberalis, ergà tepidum est avari
rus, illi negat, quod aliis donat. Addam quid hor
ribilius; Deus, qui omnibus est dator, utpote
dator munerum, tepidis data aufert: rapit à pigro,
quæ dederat talenta. An non vastum est malum,
quod bonitatem non sinit nobis esse bonam? Non
ne maledictum, qui tantum habet malè? ô quam
ille non malè dixit: (a) *Maledictus homo, qui facit
opus Dei fraudulenter!* An non facit tepidus opus
fraudulenter, qui se tot meritis, Deum tantâ gloria
defraudat?

II. Non pauca sunt mala, quæ habent usum ali
quem non malum: Inter omnia mala, socordia Spi
ritus est malum pessimum, quia ad nihil juvat. Quid
pejus quàm peccata gravia? hæc tamen non leve ad
ferunt momentum, ad spiritus emolumentum, & ad

(a) Jerem. 48. 10.

Februar.

Tessera.

LSR

perverſi converſionem, cum Deus ſapientiae ſuae arcano, & inſcrutabili Miſericordiae Sacramento elicit ex malis bona: dum ſe Dei obſequio, ſerò licet, vel ideò tamen ſeriùs impendunt: Hinc ſæpè mali evadunt boni, imò ſæpiùs peſſimi, fiunt optimi. Languor ſpiritus, hæc quæ expectari poſſent, & ſperari ſolent, bona impedit. Tam eſt hæc deſidia nocens, & mala, ut propè ſe exhibeat minus utilem, & bonam, quàm ipſa peſſimorum hominum malitia. Quod eſt tinea veſtibibus, ærugo ferro, caries ligno, hoc eſt deſidia tempori: exedit enim, & corrumpit, quo nihil eſt pretioſius, tempus, dum illud ſinit prætereire ſine lucro, imò cum damno. Quin in ipſam eſt injurius æternitatem, dum efficit, ut in domo æternitatis æternum minùs gaudeat; quia minora undè gaudeat merita hic accumulât.

III. Quæri poſſet, cujus ætas ſit temporis, vel diuturnitate prolixior, vel exiguitate contraxior? In promptu eſt reſponſio. Negligentis hominis vita, licet ad luſtra plurima, imò & ætates prorogata, multò eſt brevior, quàm diligentis, tametſi nec ad luſtrum vixerit: ſic enim in brevi explevit tempora multa, quia collegit merita magna. Unius anni ſpatio adæquavit multas olympiades, & ideò vicinior eſt hic, quàm alter Olympo. Tepidus in mundo diu fuit, ſed non diu vixit: deſidia enim tantundem, ac mors eſt. O te in hiſce tam quæſtuofis nundinis inſanum mercatorem! Quære, ſi placet, & vide, an reperire poſſis, mercatorem tam malè mentis ſanæ, qui ſi lucrum unius anni aſſequi poſſit, compendio unius diei, illud ex deſidia negliget? Minimum temporis otium, maximum pro ſalute eſt negotium:

K 4

non

non parvi est momenti, vel minimum ejus momentum, quia est æternitatis sementis. Dum temptabitur, immensi tibi lucri occasio elabitur, palma in manibus infringitur, gloria æterna imminuitur gravissimumque patris damnum, cum nullum facit cum tempore lucrum. Totus quantus es, Dei & celituum est spectaculum. Infamas gratiam Dei, dum cum gratia torpens, qui debuerat esse dignum Deo ac Cœlitibus spectaculum, te facis orco, & Decembris ludibrium. Itaque labora ne sis sine labore & fiduò, & tandem assiduitate, labor tibi erit non modo qui est molestus, levis, sed qui diuturnus, brevis. Audi monitum Vatis:

*Fac ut nulla tibi sine fructu transeat hora,
Tunc erit hora brevis, tunc labor ipse levis.*

26. DIES FEBRUARII.

Turpis qui alto somno semisomnis jacet, cujus vigilia de medio die incipit, *Seneca ep. 122.*

Socordix
mater est
somno-
lentia.

UT evitetur spiritus desidia, cavenda est somnolentia. Quid turpius, quam & tunc, cum clarum manè intrat fenestras, & dum adultus est dies, languidâ inertia, & sopore teneri? Inter omnes vitæ humanæ miseras nulla major, si peccatum exceperis, quam somni miseria. Cætera miseriæ vitam duntaxat affligunt, somnus vitam penitè affert: cæteræ calamitates, cum fœnore sunt homini molestæ: non mediocriter enim ad merita cumulanda conducunt: imò si vis, ad cœlum manuducunt.